

ДІЛО

входить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. нов.
Конт. пош. шл. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місцеві: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Залив адреси і зол.

**В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.**

**ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.**

РАДІОН сам пере!

Кожний повинен випробувати ідеальний самоперучий середник.

- Прикмети:**
1. Вистарчить замочити білля і варити його в «Радіоні» через 30 хвилин.
 2. Не треба терти руками і тому прання «Радіоном» є найвигідніше.
 3. «Радіон» надає біллю свіжину біллу.
 4. «Радіон» не пнищить білля, бо білить його при допомозі кисеня, який втворюється при варенню.

Не має хльорку ні інших шкідливих домішок.
20.000 золотих одержить цей, хто віднайде хльорку у Радіоні.

Безплатно показуватиметься прання Радіоном:

У вівторок	- 10. серпня у фірмі Мр. Ернест Бомсе Академічна 2.
середа	- 11. " - Парфумерія "Чорний Пес" Городецька 3.
четвер	- 12. " - О. Штрауберг, Панська 21.
п'ятниця	- 13. " - Брати Енрайх, Личаківська 22.
субота	- 14. " - Йосиф Озімські, Галицька 7.

Виключні продуценти «Сатурнія» С. А. Варшави

Представник на Львів: І. Стромберг, Коллонтая 4.

Заяв рад. посла Войкова.

Варшава, 9. серпня.

На пресовій конференції в радянській посольстві в Варшаві. Войков заперечив усі вісті в зв'язі з подіями в Москві. Всі вісті про арештування Зіновєва, про похід Троцького з Таєру на Москву, про бунт у Крошштаді, в Мінську і т. д., є вигадкою. Далше заявив пос. Войков, що урожай в СРСР в. р. виноситься 3 мільярди 400 пудів більше, як у м. р. Треба сподіватися, що мільярд пудів (16 мд. тон) збіжжя вишється на експорт до Польщі. Рад. уряд передбакує збільшення продукції на 16—17 проц., збільшення числа робітників на 15.000, збільшення робітничих платень на 7 проц., збільшення опалу на 30 проц. Щодо торговельних радянсько-польських взаємин, то вони поліпшилися на протязі трьох місяців, завдяки тов. Сов. Поль-Торг.

Події на Україні.

Варшава, 9. серпня.

Агенція Вєхонія повідомляє з Москви, що протирадянський рух на правобережній Україні кріпшає, а має теж прикмети національного українського руху. Передусім можна це ствердити в Катеринославі. Румунські часописи стверджують, що повстання на Україні все більше зростає. Часть чорноморської фльоти прилучилася до повстання і бомбардувала кілька місцевостей на Криму. Повстання поширюється так скоро, що радянський уряд зарядив довіреною частиною мобілізацію на Україні. В радянських

колах думають, що становище цілої чорноморської фльоти не є певне, зате воздушна фльота має бути зовсім певна.

В інформаціях радянської преси про привернення порядку і ліквідацію опозиційних ячеек на провінції, нема вістей з України.

Дальші арештування!

Аг. Вєхонія не зважаючи на слона. Войкова, що вона поширює тенетні вісті про події в СРСР, повідомля, з Москви, що в Ленінграді дальше переводять арештування, головні між прихильниками Зіновєва. Перведено вчєсти арештування у ленінградському гарізоні, без більших інцидентів.

Румунські війська на рад. границі.

З Бухаресту повідомляють, що 8. серпня відійшли два полки на радянську границю. Офіційний комунікат пояснює, що то було кінечне зогляду на можливість переходу радянсько-румунської границі більшими скількостями збіжжя у зв'язі з останніми подіями в СРСР. Збіжжів будуть роззброювати й інтернувати.

Чічерін їде до Риму.

Москва, 9. серпня.

Вийдз народнього комісара для заочних справ Чічерін до Риму, передбачений на кінець серпня, вже пошнєний.

Справа нац меншрств на міжнар. прав. конгресі.

Відень, 9. серпня 1926.

Нинішні наради головної комісії міжнародного правничого конгресу присвячені були питанню процедури в справах меншости в Союзі Народів. Предс. стоварищення лєвора Філімор заявив, що предмет нарад правничий і слід оминати в дискусії політичні моменти. Дел. Польщі оголосив застереження з тої причини, що до постійної комісії, в котрій засідає німецький делегат, не ввійшли держави, які мають меншостеві договори.

Головна комісія міжнар. правничого конгресу, що радила над справою меншостей, прийняла резолюцію, яка домагається ясности розглядання зажадань меншостей, виношених до Союзу Народів. Рішено теж, щоб постійна комісія для справ нац. меншостей була чинна аж до слідуєчого конгресу.

Відповідь през. Куліджа.

Ню Йорк, 9. серпня.

Президент Кулідж у відповіді на лист Клемансо заявив, що американський уряд лєм адекватно з французьким урядом на свини щодо всіх справ за посередництва своїх представників. Переговори в справі французького воєнного дозволу в Лувр. Державях закінчено. Колиб мали відбутися нові переговори, то їх ач-

стикється дипломатичним шляхом. Виходить із того, що Кулідж не хоче виймати лист у Клемансо документом офіційного характеру. Кулідж зазначає теж, що Мєдльон не одержав уповноваження підчас свого побуту в Європі провадити якунебудь акцію в справі воєнних дозволів.

«Дейлі Мейл» повідомляє, що американський адвокат Пікер (який звернувся до през. Куліджа з листом у справі анулювання дозволів), творить комітет для анулювання дозволів. У всіх містах Зау. Держав творять відповідні підкомітети.

Т речч. на І Союз Народів.

Лондон, 9. серпня.

«Таймс» повідомляють, що турецький уряд розглядає справу вступу Туреччини до Союзу Народів. СРСР, впливаю на турецький уряд, щоб Туреччина остала поза Женєвою. Тому — догадуються Таймс — деякі члени турецького уряду є проти аступлення Туреччини до Союзу. Туреччині заважає на тім, чи азійським державам провадять одно чи більше місць у Раді Туреччини, колиб ввійшла до Союзу, мусія би зажадати для себе постійного місця.

Біржа.

Греші.

Курс ефективного доллара в приватних оборотах зол. 908—910 при спокійній темпєтєй.

Збіжжя.

Положення без зміни. Подача хлібного збіжжя лєдоо сильнєша. Ціни слабєш. На експорт пошукують, бою коношених лише найвищої якості без замочення. Темпєдєний лєгко знижова. Настрий вижєдалочий

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане Редакції не відповідає.

Д-р мед. Євген Олексій

1-9 ординус 2-3

в недугах жіночих і акушерії

Львів, Жовніська 87.

доїзд трамваем 5, 9, (станція біля хати).

НОВИНКИ.

— Шкільна молодь і красуха. Чувствувати фізичат радий над почестю красуку (шварцштин) у Львові та ріццях, що вона не починає припинити нормального початку шкільного року. Одне всі ученики, народні і середні шкіл, будуть привнесені при янші предложити урядове свідчення, що пробне шпелення проти красуку виказало їх здоровля. Важні тільки свідчення міських лікарів, а урядових стаций шпелення; у Львові є такі при вул. Замарстинівській, при епідемічних бараках на Янівським і в амбулаторії жітківського шпиталю при вул. Рапапорта. Таке пробне шпелення зовсім нешкідливо для здоровля. Контролем над шпеленням хоче міський фізичат арпинити й поширення.

— На міжнароднім конгресі студентської помічі, який і. серпня скінчився у Сремських Карлових у Югославії, українська делегація складалася із трьох представників: д-ра права С. Ніжанковського (Прага), студ. медич. Могалянського (Загреб) та ст. агроном. І. Калужного (Загреб). Делегація підписала учасниками конгресу Білгороду 27. ч. січ., поклати на пам'ятник відомому сербському поетові Ю. Яшичу (перекладач на сербську мову Т. Шевченка) гарного вінка з жнних квіток, прикрашеного жовто-блакитними стрічками з надписом на сербській мові: „Приятелю України Ю. Яшичу“. — В. А.

— З високх шкіл у Відні. В шкільній році 1925/26 покінчили студії та осигнули академічний степені слаукові члени українського акад. Т. на „Січ“ у Відні: Філософія: д-р Михайло Гуцуляк, д-р Броніслав Кобзницький, (д-р) Микола Шлемкевич (промови відбудуться в осени), Дмитро Бандрицький та Михайло Бачинський. — Право: д-р Тит Залуцький. — Техніка: інж. Яким Карбончик. — Агрономія: інж. Осип Бандера, інж. Гриць Іовняк, інж. Теодор Качалуба, інж. Іван Малайко та Теодор Кривий (молочарський відділ). — Висока Торговельна Школа. Осягнули диплом: Борис Бабій, Михайло Городиский, Петро Генгалло, Антін Ковалиско, Дмитро Кузьмичий, Степан Ребізат, Ярослав Стебельський і Іван Стварик.

— Галицька Каліфорнія? В околиці Стюка у селі Тренч, Сян підняв надбережжя скелі і відкрив перед очима місцевих знайців дуже цінні шари блискучого металу. В цих околицях знаходяться нік, олово тамідь, отже рішили, що може знаходитись також золото. Вже виїхали туди спеціалісти для перевірки сензаційних звісток. Чому не може бути Каліфорнії і в Галичині, коли її мешканці так дуже радзались би трохи золота?

— Жертви туристики. Татри дорожку проглатують кілька найсміливіших туристів, які найявшю насолодою вважають відертись на недоступні шпиді. Ции дияни епан з т. зв. Вірліного шпиду лийн студент варшавського університету і став калікою; а у підшкк шпидю „Чернень“ умер від серцевого удару купець з Коронівської Гуті. Дивне, що кілька літ тому агинув у цьому самому місці з того самого міста проф.

Вайс, якого трупа відкрили шойно кілька літ пізніше.

— Жертви малої столиці. Сильністю жертв на протязі двох найвеселіших днів, суботи та неділі, може Львів рівнятися з великими столицями: 42-літній муляр Стажевський скаче з П-го поверха паний і гине. — 28-літній цукорник Лісовий, хочачи причинитись до гарного вигляду міста покривля сам дах своєї хати і паде з нього.

— Спокохані моні перевертають свого 19-літнього візника Вапа і калічать його. — 10-літній воявиний Жидок Авиусман поважно ранить ножем свого 8-літнього брата. — Якийсь Собозевський здогнув свого приятеля Шепанського ножем; це саме зробив якийсь Сусь — Бросея і муляр Варцель своему другові, а Домбровський погрожував пані Різіхівой. — На гробі свого батька випиля у самовбивчій намірі веронь 18-літній Бр. Вайттраб, а якийсь жидівський ученик утопився в Янівським ставі. До цих жертв не додаємо випадків природної смерті і ше природних крадіжк.

— Катастрофи. У Тернополі підчас вправ військових літаків 6-го полку, один упав з висоти 30 м. Пілът Кісель агорів, капітан Гац сильно зраниений. — В Америці, в околиці міста Алфорд, горять ліси на просторі 105 тис. акрів. — Холера в Китаю підселена страшними спеками, яких не тямлять там від 30 років, забрав денно 1000 людей. Европейців занедужало мало.

— Світо-а хроніка. На острові Санте в Греції наїшли великі копальні нафти. — Новий світовий рекорд у перепливі каналу Ля Манш установила американська плавчиня Естер: 15 годин 35 хвилин. — Внайдено легкий спосіб консервувати м'ясо на протязі 50 днів при помочі якоїсь рідини; але є це покишо секрет винахідника Беноні, що живе аж у мюгансбургу. — 100.000 людей вмігрувало цього року з Польщі. — Поїзд, що йшов позавчора з Берліна в Шнейде-міль зупинився неждано по середині дороги з вишкової причини: одна з пасажирок родила дитину.

— Проф. Колярчик звернувся до Ліги Націй за проектом заснувати гірничий університет у Давос, з метою дати змогу працювати студентам хорин на хачотку і абзидати всі народи. Визнали повинні бути французькою та німецькою мовою. — Найстаршим чоловіком у світі вважають громадянина міста Мінезота (Зєдинені Держави), який має 130 літ і почуває себе бадьоро, хоча його обличчя нагадує кору старого дерева. — 1909 берлінських артистів у нужді одержують від свого професійного товариства допомогу.

— Американська експертиза „Дніпрельстану“. До Дніпропетровського прибула із Запоріжжя технічна експертна комісія американської фірми Купера, що виїхала до СРСР. для вивчення й технічної експертизи проекту абудування „Дніпрельстану“ (великої електриві на Дніпрі). В Запоріжжі комісія американських експертів, що складається з видатних техніків і економістів, ознайомилася докладно з матеріалами підготовлених і дослідних робіт, з територією, біологічними й иншими зовнішніми умовами будівництва. „Дніпрельстан, на думку експертів, є найбільше вдалим і найдоцільнішим розв'язанням проблеми радикального економічного підйому всієї велич.ної південної частини УСРР. Вагазі, створений радянською технікою проект будівництва має доказати технічно правильне розв'язання завдання. З особливою увагою американські експерти поглибили питання робітничої сили, основних будівельних матеріалів і умови їх транспортування. Ці питання, на думку експертів, прооро-

блені в проєкті з недостаточним істністю.

— Друкарські похибки. В попередньому числі „Діла“ в статті п. н. „З прески“ треба сказати такі похибки: В першому реченні цитованого „Последніх Новостей“ уступу має бути „заклячили союз для прола — праве і діве — спривованій прот.“ і т. д., а не як видруковано „правий і діве“. В другому цитованому з П. Н. уступі має бути: „Німе чині одноким ведеться наступ... із нутра — членами Рут. Фішер, Урбаном і Маслоном.“ а не Маслоном. — В оповістках про „Історію політичної думки галицької України“ д-ра К. Левинського подано помилково, що книжка в перелітку має коштувати 10 зол., а має бути: В перелітку.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на родня фортеці, це певний захист а добі ліхотити!

Україніа в чеській мові.

З публікацій, виданих у чеській мові на протязі останніх місяців, що торкуються українознавства, слід занотувати „Sborník praci vědeckých profesorů J. M. Michalovič a v. d. r. o. b. y. m. i. g. o. r. e. m. 1835—1915. Průběh leti Novák a Miloslav Hůdek. Vydal Klub moderních vědců v Praze, 1926, 8°, XL + 368 стор. Цей збірник присвячений 70-літньому ювілею з дня народження проф. Івана Махалы, визначного історика чеської літератури і славіста. З праць, надрукованих у цьому збірнику, безпосередне відношення мають до українознавства: 1) С. Вільняського „Проміли думки українського письменства“ (новий добу); 2) проф. Ф. Тихого „Студії з поля західно-європейських культурних впливів на літературу Прикарпатської Русі“ (старої доби); 3) проф. В. Тільного: „Діаки-пши“, з етнографічних паралелі славянських казок про дічат, що перемілилися в пши. Чимало інтересних парелі з українських казок наводять праця проф. В. Тільного.

На диях появилася велика обємом праця проф. д-ра J. M. Hůdek, п. з.: „Národní hranice mezi Slováky a Karpaty“. Накладом видавництва „Příběh“, Братислава, 1926, 8°, 519 стор. + 9 таблиц. + 1 карта. — На початку своєї монографії проф. Гусек займається передісторичними часами Прикарпатської України і Словаччини. Далі розглядає політичну історію обох суміжних країн, присвячуючи розмірно багаті місця історії угр.-кат. церкви на Прикарпатській Україні. З окрема розглядає автор досить докладно сучасніший стан діяльності дослідів мови, азімовідношення на пограниччях Прикарпатської Русі і Словаччини (стор. 100—219, рішеннячи що справу в користь „общерусской“ мови). З черги опусе антропологічний тип обох пограниччів народів, їхній характер, спосіб життя, народні азіви і обичаї, їхні хатні уладження, національні прикмети одягу — а все те на десятих сторінках! (стор. 286—295). Найважливіші антропологічно-географічні питомості обох народів не знайшли в автора належного зрозуміння. Дальші розділи праці проф. Гусека присвячені домашньому промислові й господарському життю обох народів (стор. 295—342). Найважливіше в цілій праці — це розділ „Про національну самодомість“ (стор. 343—460) обох народів, але автор цього питання зовсім не вирішив. На жаль, обмаль місця не дозволяє нам привертати цьому розділові більшої уваги. Всеж таки слід замітити, що теорія автора „про родинні почуття“ не надержує критики; вона зовсім не обумовлена, ні психологічно, ні соціально, а вжеж найменше історично. Автор адекватно рішає, що закарпатські Українці (Руснаки) це — „русские люди“. — XIV. розділ книги проф. Гусека становить статистика і цей уступ на нашу думку, найбільше цінний, бо дає багачко цінного матеріалу для зрозуміння обох сусідючих зі собою народів. Прикінці книги маємо коротке резюме у французькій мові. Нік не можна зрозуміти, як така велика обємом наукова праця могла вийти без показника імен і річей, утруднюючи всяке пошукування та орієнтацію в обильно зібраному матеріалі. Ми нарочно довше зупинилися на праці проф. Гусека, щоб звернути увагу наших учених на що ново видану публікацію, котра повинна відкритися з українського боку належної оцінки й відрива.

Вийні з бібліографічного обов'язку реєструємо статтю іншого земляка з Радянської України, М. Калужного, п. з.: „Культурно-літєраознак України“, що й надрукував журнал „Nové Rusko“, Прага, 1926, ч. 8. Автор дає картину сучасного культурно-освітнього життя на Радянській Україні.

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський хор під управою Петра Савасюкського у складі 30 осіб виступає: Серед 11. VIII. Бучач. Четвер 12. VIII. Монастирська. Субота 14. VIII. Гусятин. Неділя 15. VIII. Копичинці. 193 2-2

На „Рідну Школу“ зложила В. Оприс Гискиня в Тюдева 40 зол. з на-

годи зложених Істну вірності, та кілька своїх товаришів зложили доклади виступу на ту ціль. За жерту шире, дякує Головна Управа „Рідної Школи“. 205 1-1

З нагоди іменин Всесвітнього Отця д-ра В. Пелляга, зложив філії Т-ли Пресити в Радянській зложили члени Вільну читальню, Дяк Гутка, хор і члени Вільну Школу Українок 20 зол. як дякує для Т-ли „Просвіта“. 202 1-1

Висно до Виского Муз. Інституту ім. М. Лисенка у Львові — прохання: ся для 30. VIII, 31. VIII, 1. IX. 1926 року що дня від 3—7 пополудні в канцелярії Т-ли (вул. Шахматова ч. 3 III поверт). Рішенням Вильн Муз. Т-ли а розписує конкурс: 1) на 3 співачок та 1 фони безплатної науки, а то ім. О. Мануїла (для науки фортепіану); 2) на Петра Сичовича (для науки скрипки); 3) на директ-ора Музичного Інституту ім. Лисенка в Станиславіві від шк. року 1926/7 (платні директори вносять 10 процент від шкільних оплат елєків). Детальні подання належать вносити до Муз. Т-ли а Львові до 25. серпня 1926 р. включно. 183 2-2

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

КРАВАТКИ нові як також всілякі переробки найкраще поручає Грушкова. Гробівських б. перші сходи. 154 3-4

ЖІНКА старша, святна, чесна, опадла, знає добре господарство, сільське і домове, гадяє місця господарства, Львів, Янівська 48. Штукоча. 168 2-2

2—3 учениці гімназії на мешкання з харчем приймає інтелігентна родина при вул. Лява Саліти недалеко гімназії (головного входу) на шкільній пі 192/271. Зголошення в Союзіні Базарі, Руська 20 у Львові або під Б. М. до Ада „Діла“. 181 2-2

ВДОВА по священнику бездітна, середніх літ, приймає заряд дошу від і. вересня або, внаде до шиття. Ласкаві зголошення слати на адресу: Сестри Службиці Перемишль, вул. свят. Іосифа ч. 16. 268 1-1

ПРИЙМУ на мешкання з удержанням одну бюрову памочку, або ученику середніх і вищих шкіл. Зголошення до Адм. під „А. Б.“ 201 1-2

СЛЮСАР, що скічив промислову швей-ду і має довшу практику, зголошуєсь писемно — на разі без свідства — до Тачаковського Іосифа, реф. пром. шкіль „Рідної Школи“ у Львові, Р-нок 10, до дня 20. серпня 1926. 205 1-3

ВДОВА по надрадженому прийме на мешкання з харчем учениці середніх шкіл по притупній ціні. Зголошення приймає до 26. серпня Стефанія Кордашевн Савська, після 26. серпня Львів, вул. Чарницького ч. 25 I. поверт. 206 1-3

ЧЕСНА особа, що заступила би господарство в кухню, знайде сейчас заняття у жонатого священника. Зголошення до Адм. „Діла“ під „Село“. 204 1-2

ВИДІЛ Українського Інститута для ділати в Перемишлі пошукує пані до заряду кухнію в Інституті. Більші інформації подасте Управа Інститута, вул. Татарська ч. 4. М. Демчук, управа Інститута. 201 1-3

АБІТУРІЕНТ дуже радо приймає посаду корепетента на шкіль рік на промійці. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Інструктор“. 201 1-3

СЕМІНАРИСТКА IV. року гадяє стати за лекцію у Львові. Ласкаві зголошення до Адміністрації під „Чесна“. 200 1-3

ПРОДАЄТЬСЯ в Старій Скаварній хаті / під мурга поля. Зголошення слати: Марцеля Кулаєвч, Стара Скаварка, вул. Жовкава. 209 1-1

ДО ЗАМІНИ стала учительська посада в купельній місці. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Верховинці“. 199 1-3

В СКОЛІМ, банько Опора, є ще до найму жарді далі кімнати з харчем або без на час сезону. Більші відомості по дасть радникіла Левинська. 198 1-1

ПОШУКУЄТЬСЯ станції для двох учениць вищої гімназії при інтелігентній родині, близько гімназії Васильяков. Зголошення до Адміністрації під „Станція“. 197 1-2

ОГолоШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає

Дентистично заведення

д-ра Шимона Райпапорта Якова Насса

Львів, вул. Сихтустська 17/11.

Підобудування в винятком зуба без болі. Штучні зуби в качку і злоті на американську систему. Пашиття з промійці полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. урядовим та студентам значна знизка та полєний в снітах. 147 3-3

Мушиш бути моєю!

сталою прикличкою по випробуванню і ласки інтрижного екстракту АГРУМІНА

Генеральне представництво на Польщу:

ТІТАНІ, Львів Різняцька 6.

(1247a) 63—75

ною інтелігенцією, і той час, коли прийшов ясний, великий мент його відродження, з яким являне ім'я першого обновиеля народного слова на Галицькій Землі.

Коли думка лине спомином у ті часи і рівняє їх з пройденним шляхом, важко повірити, що наші нинішні національні здобутки стільки завдячують починуві однієї людини — праці скромного пароха з Ново-зілля. Згадуючи діяльність творця "Псалмів Русланович", що виховувався в Підлісся, мимохіть родиться думка, що оця гора, з якої глядять нині його пам'ятник, була для нього вічно присутнім образом, що розбуджував потребу зняти все вище і вище...

Промовляє же єпископ І. Боян і звязує ролю поета-священника, суспільного діяча, з розвитком української національної ідеї. Жаль, що ми не могли чути точно цих проповідей; треба би мати великанську силу грудей та предужий голос, щоби слово проповідника не гинуло на такім широчиннім просторі. Коли це ми зможемо користуватись такими модерними винаходами, як апарат, який передає голос промовця з найбільшою вірністю десяткам тисяч слухачів і на який ми покищо не маємо навіть своєї назви!

Після Служби Божої відправляють панахиду за кількох наших невідомих стрільців, похованих біля пам'ятника Шашкевича. Вони згинувли в рядах австрійської армії у підніжжя цієї гори, де велись довгі, завзяті бої. Після панахиди відводять єпископа та священників крізь великі привітні ворота, увіквітчані зеленню та квітами. Ті, що відходять, вписують ще ім'я у нову велику книгу, справлену золочівським "Тов. ім. Шашкевича". Є це пам'ятний альбом, який служить шороку для призначень, а може й найдеться у захисті, що має бути вибудований у надній частині Білої Гори для тисячних щорічних прочан.

По полудні починається друга частина свята, неофіційна: народний фестин при звуках великої музики з Підгорець, створеної завдяки праці о. Маркова і п. Галькевича. Прегарна погода витворює безжурний, бадьорий настрій. Усе поле подобає на табор. Тут молодь грає в м'яча, там їздять на кружалі, пускає великого паперового літака та різноколірові балони з українськими написами, пробує шаста в томболі. За яку годину пізніше парубки та дівчата починають навіть танцювати. Старші сидять біля возів або в сусіднім гаю та гуторять.

Губимось в юрбі. З розмов зі знайомими селянами стверджуємо, в якій цікавості приїхали вони сюди і з якою радістю вітають кожний доказ зацікавлення ними з нашого боку — з боку інтелігенції. Іде розмова про те, що варто би утворювали прецінь свято Шашкевича на цій горі і вбрати її в якісь реальні форми. "Т-во ім. Шашкевича" в Золочеві, на якого пледах спочиває вся організаційна праця такого свята, є надто слабе матеріально, щоб само могло перевести плян хочби викупу Білої Гори. Ми, львівські гості, й так подивляємося щедрістю і гостинністю комітету та золочівських громадян, які подбали, щоби нас доставити в час на місце і вквітчили "трудн" одноденної подорожі, з якої 8 годин пішло на саму їзду.

Біла Гора, звана також Лісою з діяльності шойно починає стати білою. Вона радше зелена, а в її домі скриляються великі шани білого каменя, її віддали в аренду якось піліпнемству, яке вже по-

лишило великі сліди своєї господарки. Вона є власністю громади Підлісся. Довкола пам'ятника Шашкевича появилсь великі ями, мов вижолоблені найтяжчими воєнними гранатами.

Який чудовий вид простягається з цієї гори! В долині сіріє навіть стіжок Високого Замку у Львові. Розмовляємо з товаришем про те, що з такої гори зробилиб чужинці. Німці давно поставилиб на її збіччю, десь у кутку, біля соснового лісу або між сусіднім зрубом маленький ресторан з гостинницею для постійних приїжджих, які все літо вибирались би туди на прогулю. Американці поставилиб би хрест бо-дай утрое більший і освітилиб його електрикою раз у рік так, що весь Львів виходив би на Високий Замок оглядати огнисту Білу Гору мов ко-мету. А літаки між Львовом і Підліссям що години привозили би нових гостей. Замість 5 годин важкої подорожі — яких 25 хвилин воздушного переделу!...

Але все це мрії, на які можна дозволити собі під такою поетичною блакиттю, обмеженою довни-стими хмаринками, як Біла Гора. Зрікаємося літаків і електричних лямп, вдовольні спокоем чарівного краєвиду. Шойно пора до вігаду приводить нас до дійсності. Мрії? Чи цей пам'ятник і тисячі зібраного тут народу не видалсь би Шашкевичеві і його сучасникам такою самою фантазією, як те, що нині віддається нам природною потребою?

Арештування в Золочівщині.

Золочів, 7. серпня 1926.

Перед кількома тижнями відбувся жидівський фестин у Зазулях (громада віддалена від Золочева 3 км.). На тому фестині, подібно як на всіх інших зазулівських фестинах, були присутні селяне Зазулів, Обертасова, Сливович і інших сусідніх громад. Нараз, в часі фестини-забав, знайшли сільські діти якусь яванку відозв, котрі на очах численної поліції і конфідентів роздавали всім присутнім, в тому числі й польській охрانی, котра не то що не відбирала цих відозв з рук дітей, але навіть не заборонювала їх роздавати даліше учасникам фестину...

Від того моменту минуло три тижні. Аж ось ранком 2. серпня з'явилися цілі хмари поліції з цілою ватагою детективів рівночасно в Зазулях і Сливовичах, де традиційним звичаєм перевели у всіх присутніх на фестині селян основну ревізію, перевертаючи все гордіном на те, щоби сконфіскувати: "Коротеньку історію України" (Б. Гринченку — станиславського видання), С. Дікенса "Хто з чого живе", Маркса - Енгельса "Комуністичний маніфест" і ще якісь легальні політичні брошури, видані за часів польської республіки.

Перевішки ревізії, арештували: 1) Володимира Дідушка, діяльного громадянина Зазулів; 2) Михайла Тицького і 3) Семка Гордиловського, господарів зі Зазулів і далі 4) Івана Боднарів, 5) Василя Іванця і ще двох господарів з Сливович та двох малолітніх школярів. Усіх арештованих привели до Золочева, де запроторили їх до тюрми на славному замку короля Собіського, в якому сидить чимало українських політичних в'язнів, вижидуючи місяцями свого звільнення.

Від Ред.: Як нам в останньому моменті доносить, усіх арештованих підозв-трюх днів тюрми випущено на волю, списавши з кожним з них предвої протоколи. По щож було тих людей арештувати?

Радянська Україна.

Державний театр "Березиль" в осінньому сезоні.

Уся труппа розіхалась на відпустку. 1. серпня колектив артистів "Березиль" має зібратися в Харкові і розпочати підготовчу роботу до відкриття сезону. Сезон намічено відкрити 1. жовтня песою "Золото-

пуз" Кромелінка в постановці народного артиста Л. Курбаса. В складі труппи, що гратиме в Харкові, залишається в повному складі весь колектив артистів об'єднання "Березиль". Крім цього до труппи мають аступити деякі нові сили. Між ними артистка одеської держдрами Ужвій, Маслюченко, Антонович та інші. Склад режисюри повповнено відомим режисером Інкижиновим. Таким чином над постановками пєс працюватимуть режисери: Лесь Курбас, Інкижинов, Тягно і Бортник. До репертуару введено пєси українського і світового репертуару, а також одну класичну трагедію. Крім "Золотопуза" режисер Л. Курбас має поставити відому пєсу Пачовського "Сонце руйні"; Інкижинов пєсу Могема "Селі" ("Злива"); одну мєльодраму В. Гюго; Тягно — сатиричну драму німецького драматурга Ів. Голля "Метузалем" ("Вічний міщанин"); Бортник — "Любов і дим" Дніпровського. Це плян не остаточний. Коли на театральному ринку з'являться якісь цікаві драматичні твори, театр теж працюватиме над ними. Крім цього в Харкові підуть пєси торішнього репертуару "Березиль": "Жакерія", "Шпапа", "Пошилися у дурні", "Гайдамаки" і "Напередодні". Музичною частиною завідуватиме композитор Крижанівський. Над сценічним оформленням пєс працюватимуть художники: Меллер, Шкляві і Симашевич. Окремо про артиста Бучму. В прєсі з'явилися вісти, що він перейшов на постійну працю до ВУФКУ. Це не так. Бучма лише склав угоду з ВУФКУ на участь в картині "Тарас Трясило", де він виконує головну ролю. По закінченні її, себто в середині вересня, артист повертає на постійну роботу до театру в Харкові і гратиме головну ролю на відкритті сезону.

Турецькі освітники про освіту на Україні.

Вийжджаючи з Києва, турецька делегація освітників у розмові поділилась своїми враженнями про стан культурних установ Києва. "Ми оглянули цілу низку культурних установ — Академію Наук, вищі школи, трудові школи, бібліотеки, музеї то-що. Скрізь по всіх установах ми бачили велику роботу. Всі ваші освітробітники усвідомили свої завдання і працюють з невпинною енергією. З особливою увагою ми поставились до ваших дитбудинків та трудових шкіл, — ми раді відзначити, що ці установи дійсно зв'язані з життям, нас приємно вразила загальна атмосфера, що панує в дитбудинках — товаришеске відношення між дітьми та вчителями. Діти не відгороджені від громадського життя, як слід з ним ознайомились і цікавляться ним. Це дуже важне для активної школи, що зв'язана з життям та природою й узалеє з себе живий організм. Ми бачили також українське село. Воно своїм побутом небагато відрізняється від села нашого. Але величезна різниця в тому, що в радянському селі є кооперативи, хати читальні, радіо то-що. Це забезпечує розвиток вашого села".

Звільняють ув'язнених.

Окружна комісія в Одесі в справі українзації радпарату постановила звільнити з різних установ за незнання української мови 85 осіб. Через місяць намічено перевірку всіх співробітників, зарахованих до третьої категорії, при чім тих, що не знають української мови, звільнятиметься. Комісія в справі українзації відзначає, що по установах районів справа вивчення української мови значно покращала.

Україна на екрані.

ВУФКУ намітило протягом року зняти велику фільму хронікального характеру під назвою "Україна". У фільмі буде представлена географія, етнографія, топографія й різні історичні місця України. Над матеріалом до цього фільму працюють в Києві економіст Барзаківський, проф. Шарлемань та професори Української Академії Наук. Письменники Дмитро Загвал та Володи-

мир Ярошенко підписали умову з ВУФКУ на сценарій "Слово о полку Ігореві". Сценарій незабаром почнуть зніматися. Під промовою проф. Яворницького значуть небагато зніматися Дніпрові Пороги.

На праці Української Академії Наук.

Раднарком СРСР збільшив коштом резервного фонду Союзного Раднаркому резервний фонд Раднаркому України на 150 тисяч карбованців. Гроші ш підуть на невідкладні видатки в справі започаткування робіт Української Академії Наук.

Свята Франка.

Печеніжини.

Дня 23. У. ц. р. відбувся тут заходою місцевої чит. "Прєсвіти" концерт з нагоди десятиліття смерті І. Франка, виведений виключно місцевими селянськими силами. Концерт удався гарно. Головна заслуга в тому місцевому диригенту хорів Івану Дузику і молодим селян-диригентам: каваль: Дмитра Машкова (дубот) і Юри Грабовського (Синьковий). Чистий дохід із цього концерту в сумі 17 зол. вивели до Центробанку на пам'ятник І. Франка. Дня 30. У. 1926 наші оркестри, хор вкази чинили участь у святі І. Франка в честь І. Франка в Коломиї, узавданням тамошньої філії "Прєсвіти".

Станіславів.

Філія "Прєсвіти" при співзасті читальн. "Прєсвіти" Воєнич, Загізда, Микитини, Павлика в Угрюмолі Дол. узауштувала до 27. серпня 1926 в 10-ліття смерті І. Франка народний концерт, попереджений засіданням Франківського дуба на площі "Сокола" (зуд. 8-го мая ч. 18), де д-р Леа Бачинський виголосив прєгарту, ширю, для селянина зрозумілу промову. Вступиле слово на концерті виголосив д-р Ю. Олександрович, в якому представив у коротких словах значіння І. Франка в нашому національному відродженні. Добре зорганізовані хори назавних читальн. кож-доразово у своїх виступах виказують усе глибше, краще зрозуміння нашої ісії. (З Загізда співав хор без диригента — а народних хорів це першина). В. Мясни-іа Воєничиня продекларував "Велике", виголосив ісе поези "Панські жарти" І. Франка: він живістю й образністю мєрша викликав рясні оплески; а вже наймилішою повою на сцені була маленька 6-літня Палажка Боднар із Падикова, яка продекларувала для перш. поєйок І. Франка зі збірки "Мій Ізмаразг" ісе цикло "Полкони". Хор і вакоі думки для дитини, але рухи її дитячих рук, голови, чистота виголоски викликали в присутніх сильне захоплення, племєсні настрій. Про присутність селян у цьому святі слід зазначити, що хоч і дощ перешикнув, узале участь понад 2000 людей. Сала "Сокола" не могла всіх помістити. Перевага в мєлоді, яка в нашому повіті бере живу участь у про-світному житті. У кожного з присутніх на ліші живо й існо відбивався настрій цього великого свята.

Пам'ятайте, що всякі збірники та нагробник на могили І. Франка треба посилати до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10. І. пов.) на шадничу книжечку ч. 7910.

По широкому світі.

Клемансо, бувший французький прем'єр і бувш. голова Найвищої Ради Мирової Конференції, звертається до президента З'єднених Держав з покличом, щоби допоміг поладнати справу французьких довгів.

Бельгійський кабінет зголошує свою димісію, тому, що не може перевести свої програми піддержання взаємин з СРСР. та союзу Австрії з Німеччиною.

Папа сам бере провід ватиканської комісії, що розслідуватиме події в Мексику.

Міжнародний аїад союзу жидівської молоді почався в Парижі при участі 47 делегатів з різних країв і різних організацій. Мета — зміцнити нитки тісних взаємин між Жидами всього світа.

Мадярські комуністи у т. зв. процесі Ракоція засуджені у Будапєшті так: Матіас Ракоці на 8 і пів року, Вайнбергер на 8 літ, Ерлі на 4, Герес на 3, Вагі на рік, 20 осіб звільнено, а решта з 53-ох обавну-вачених на в'язницю від 4 місяця до 4 літ.

Домагаймося української школи!

В понеділок дня 2. серпня 1926 р. представники Української Парламентарної Репрезентації відбули конференцію з міністром освіти проф. Суйковським. На заміт нашої Репрезентації про незгідний з дійсним станом і крижаний нас вислід шкільного плембситу і про те, що навіть асупереч обов'язуючим законам шкільна влада по всіх усядах позаводила польські школи, міністр освіти дав таку відповідь:

„Нехай українське населення (батьки дітей) вносять до мене прохання з зазначенням, що вони українці, що їх діти говорять по українськи, що їх дітей є стільки-то і що вони прохують п. міністра, щоб і школа для тих дітей була ведена матірньою українською мовою“.

Такі прохання обіцяв міністр прихильно розглянути і видати відповідні розпорядження, щоб українські діти мали українську школу.

Прохання слід писати від батьків дітей у шкільній вілці. Адресувати їх до міністра освіти, а подавати треба через куратора дитячої шкільної округи. Ці прохання треба писати польською мовою тому, бо їх розглядатиме центральна влада, себто міністерство. В проханні слід подати день, місяць і рік вношення прохання, назву села, повіту і пошту. Підписати таке прохання мають по можливості всі родичі українських дітей у шкільному вілці, однак найменше родичі 40 дітей.

В тому проханні треба якнайточніше узасадити слушність такого домагаю, а з окрема вказати, як це сталося, що, не оглядаючись на наше слушне право і навіть незгідно з плембситовим законом, запроваджено в громаді польську чи утравквітину школу.

Для улекшення подаємо зразок такого прохання.

Do
Pana Ministra Wznow Religijacych
(Oświecenia Publicznego
(przez Kuratora Lwowskiego Okręgu
Szkolnego).

Niżej podpisał obywatel Rzeczypospolitej
Polskiej narodowości ukraińskiej, mieszka-
jący gminy (nazwa gminy)

powiatu (nazwa powiatu)

i opiekunowie dzieci we wieku szkolnym
żądają dla swych dzieci
ukraińskiej szkoły powszecz-
nej.

W naszej gminie na ogólną liczbę
dzieci, uczęszczających do szkoły powszech-
nej, jest dzieci narodowości ukraiń-
skiej i rzeczywicie uczęszczających ukraińskie-
go języka, a tylko dzieci naro-
dowości polskiej i innych.

Коли справа в тому, щоб утравквітину школу перемініти на українську, слід вказати, що в громаді нема в школі навіть 20 дітей польської народності і слід висити, чому в селі є школа утравквітинна. Отже приміром:

Wzasyg rodzice dzieci narodowości ukraińskiej, wnieśli zgodnie z ustawą z dnia 31. lipca 1924 r. deklarację z żądaniem powołania szkoły ukraińskiej w gminie. Władze szkolne twierdzą wręcz przeciwnie, że wnieśli odpowiednią ilość deklaracji z żądaniem polskiej szkoły, ale to nie jest zgodne z prawdą. Władze szkolne nie dają nam możliwości wykazania, iż część deklaracji polskich jest nieważna i że podobnie na polskich deklaracjach władzom odnieśliśmy zwycięstwo i plac obywateli narodowości ukraińskiej.

Тут можна навести точно всі факти надужити у справі польських декларцій та подати свідків на наведені обставини.

В багатьох, навіть чисто українських селах заведено польську школу тому, що—мовляв—у даній громаді нема 25 проц. українського населення. В тім випадку слід оспорювати твердження влади меншбильш так:

Kuratorium zarządziło w gminie szkołę powszechną z polskim językiem nauczania takto: z tego powodu, iż wedle ostatniego spisu ludności z 1914 r. nie ma w gminie 25 proc. ludności ukraińskiej, lecz w rzeczywistości, że ludność ukraińska w Gminie Wschodniej nie była udeślana w powyższym spisie ludności i że władze przywały obywateli narodowości ukraińskiej.

sklej wbrew ich woli za Polaków. Wobec tego stan podany na podstawie tego spisu przez władzę szkolną nie jest prawdziwy.

W rzeczywistości jest w naszej gminie obywateli narodowości ukraińskiej, a tylko obywateli narodowości polskiej lub innych, a zatem ludność ukraińska stanowi procent.

У всіх інших випадках, коли не мають примінення вище наведені випадки, слід домагатися коротко:

Ze względu, że w gminie jest więcej jak 40 dzieci narodowości ukraińskiej, a zatem ludność ukraińska stanowi w gminie znaczny procent ludności, żądamy odrębnej powszechnej szkoły ukraińskiej dla dzieci narodowości ukraińskiej.

do 926

(Nazwa miejscowości) Sładożyte підпис.
При кожнім підписі імені і прізвища батька чи опікуна слід подати імя і прізвище дитини, вік, дітей, за яких батьки підписують. Підписувати треба по українськи. Повинні підписувати тільки ті родичі, що мають дійсно дітей у шкільному вілці.

Вказанням є, щоб власноручність підписів на тих проханнях стверджував громадський або парохіальний уряд. З окрема парохіальний уряд повинен ствердити процент

Проти змін конституції.

Промова сенатора М. Черкавського, виголошена 31. липня 1926 р. на пленумі сенату.

Високий Сенате! В імені Українського і Білоруського Клубу заявляю, що я тут, в сенаті, як і в соймі, будемо голосувати проти прийняття пропозицій проєктів законів, які є на даний момент: проти закону про зміну конституції Річпосполитої Польської і закону про утворення для президента до видавання розпоряджень з силою законів. Будемо так голосувати виходячи передовсім з засади конечності оборони парламентаризму, як такого, перед направленням проти нього стремління автократизму. З другого боку, в переконанні, що все одно, ніякий уряд в Польщі, навіть менше звязаний конституцією і наділений певними умово-важеннями, все одно чого доброго для нашого народу не зробить. Тимчасом про ухвалення змін конституції перестануть для нас існувати певні умови публічного життя в Польщі в яких то умовах проголошені права національній меншості, в тім числі і наші український і нірід, не матимуть ніякої можливості вести боротьбу за свої права.

Не дається заперечити, що постанови конституції з 17 березня 1921 р. є ліберальні і поступливі. Однак знає про те цілий світ, що та польська конституція існує тільки на папері, що вона є тільки товаром призначеним на експорт, пактою на публічну світову оцінку. Польська конституція мала вказати перед світом, що Польща є краєм вішностей і рівноуправлення всіх громадян. А як та вішність і рівноуправлення виглядають в дійсності, про те ми на протязі 5 літ обов'язуючої конституції мали нагоду докладно переконатися.

Наприклад: арт. 3. конституції постановляє, що Річпосполита Польська опирає свій устрій на засади широкого самоврядування. (Сен. Кендзюр: територіального ж не територіального!) Конституція обов'язує як більше 5-ти літ, а самоврядування, як не було, так і нема. Що більше: польська держава внесла в відношенні до українського населення на терені Східної Галичини те самоврядування, котре було там до часів реакційної австрійсько-угорської монархії. На загальне число 3000 сілських громад Східної Галичини розв'язано 284 ради, на 124 рад міських—розв'язано 74, а на 54 повітових рад розв'язано 42. На місце обраних населенням громадських начальників і рад устанавлено згідно з відомістю сенату політичної влади урядові комісарів, котрі провадять руйнівну, а навіть грабункову господарку громадськими маєтками, а в відношенні до українського народу провадять політику екстермінації. Так само обмежено до мінімуму управління б. красною владою, а тепер тимчасового виділу самоврядування. На наших землях, котрі колись належали до російської імперії, панують такі самі умови. Польська держава сконфіскувала на рік скарбу держави великі маєтки, що давній належали до самоврядування повітових і губерніяльних земств. Постанови Генерального комісара Східних земель з 1920 р. про повітові соймики і тімні ради є властиво клином з самоврядування. Слушні один з польських учених, сторонник дійсного самоврядування, назвав того роду самоврядування самоврядуванням насарпання. Так виглядає самоврядування в практиці.

Арт. 21 конституції гарантує послам польським недоторканість, в дійсності ж обмежується носильською свободою до савишних границь. (Голос: за мало ще 2%.) Багато про послов українських і білоруських, не про Польських. Розуміється українським і білоруським послам не ви-

Жіночі модні матер'яли

Шовки, Полотна

Мужеські сукна

1630

36-7

оповідає
модні

ФІРМА
РОМАН

ЗУБИК

Львів, Галицька 16

українського населення в тих випадках, де шкільна влада твердить, що будьтоби в громаді нема 25% українського населення.

Ті подання слід висилати до кураторів порученням листом і поштово посвідку добре пережовати.

Відпис подання з датою висилки його кураторів треба вислати до Правної Поради при Головній Управі „Річної Школи“: Львів, Ринок ч. 10/П. п., яка збирає дані з цілого краю і через Українську Парламентарну Репрезентацію пильнуватиме даліше тої справи. До тої Правної Поради слід звертатися за всіма дальшими інформаціями. Прохання слід вносити в найкоротшому часі, щобши ще в цьому шкільному році могла бути введена до школи українська мова навчання.

що сталося наприклад з власністю православної церкви? Польська держава визнає в конституції приватну власність, але в практиці щодо православної церкви засади приватної власності зносився.

Арт. 155 конституції ручає свободу преси, але свобода преси немає в відношенні до ніякої преси. Численні конфіскації є очевидним того доказом. Додаток до такої курьозії, що деякі конфіскації ставились в одному часописі таку, яка вже була вдрукована і вискофікована в друку. Невдамо відбався суд у Луцьку за конфіскацію тижневика „Громада“. Скофіковане було там не тільки кілька статей, але й інтерв'ю, котре ті статті були в свій час інтерв'ювані; відбався суд і редактора оправдав, але факт ставки і стегу а навіть польська інтерв'ювання не побачили деїного світла.

Арт. 109 постановляє, що кожний громадянин має право завоювання своєї власності і розвитку своєї мови. Ці права мають виконувати того артикулу, котре державні влади розуміли в промові, який спосіб пагінку на терені „України“ „української“. Вони хотули насильством відібрати відомою народом його мову, котре він сам себе називав, і намішту йому назву німцу. Наслідують влади майстерний спосіб шарку Польщі, котре як вам відомо, мешканці конгресної називали „привіснійській троїстень“. Конституційна держава робить те саме, що австрійська деспотична Росія.

Далі постановляє конституція, що окремі державні закони забезпечать національній меншості. Тимчасом в супереч з цією постановою видає сойм такі закони, котре мають згубити і так вже згубились російський українського і білоруського населення. Маю на увазі відомі вам три закони про мову з дня 31. липня 1924 р., котре то законів і тепер як дуже злощасливо борються, виключаючи з утворення урядів закони про мову і шкільні.

Так виглядає польська конституція в дійсності. (Докінчення буде)

Свято Маркіяна Шашкевича

(Від власного кореспондента.)

Підпис, 3. серпня.

Від 1911 р. другий раз відзначено у таких розмірах претарний звичай святкування пам'яті Маркіяна Шашкевича на славній Білій Горі біля Підлиси, де стоїть його пам'ятник. Уж минулого року ця спроба була дуже вдатною; якби не погана погода, то доконалище населення зійшлося би тоді в такій кількості, як і цього року.

Важко було би вишукати постиніше та свобідніше місце на так свято і для такого численного збору народу. Досвідчені на війні, звикли одним поглядом обчислювати масу, вагаються у своїй оцінці: чи число зібраних доходить до 10,000. Підізнаємо під гору біля 12-ої а полудне, а нарід, мов муравлі, все ще пнеться стежками. Іде межами крізь поле, а навіть іде возами на місце прощ. Бо свято має характер на-пів церковний, мов відпуст у місці чудотворної іконі. Тисячі стоять збитою лавою довкола хреста-пам'ятника, на яким правиться святоїча Служба Божа. Але тільки невеличка частина народу може стежити за нм. Море голов не дає доглянути навіть скільки священиків під байдихимом і тільки хоругви маю над головами.

Службу Богу править єпископ Й. Боцянін, співаюча кілька десятків священиків з доколичних парохій: о. шамбелія з-д С. Юрія, декана Левицького, о. Підсонського, Чермеринського, о. Видовича, Краснополь, Дашка, Човалюка, Пашовецького, Лещак, Кузьми, Тарнавського. Хором про водить о. Побігушка. Хоча Служба Божа тягнеться довго, ніхто з відувачів атомі. Нарід, мов хмар при спокійній морській березі, відступає до припливу.

Головну проповідь виголосив о. д-р Ю. р. к. Згадує ту добу, котре наше рідне слово було в понедрі, знехтоване ворогами, а навіть ві-